

नव जनचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

अभिनेत्री नीता हुंजालले 'द्वन्द्व' टोपीमा कै आफ्नो निर्देशनमा बन्न लागेको फिल्म 'सुस दुःख'मा पनि भारतीय कलाकारलाई अभिनय गराउने भएको छन । त्यसका लागि उनले बलिउडका चर्चित कलाकार दीपराज राणालाई फिल्ममा भित्र्याएका छन् । निर्माण टिमसँग केही चरणको छलफलपछि बिहीबार राणाले फिल्ममा काम गर्ने सन्ध्याति जनाएका छन् । "कोभिड" मा पनि उनले अभिनय गरेका थिए । नीताका अनुभार दीपराज 'सुस दुःख'को कथा मन परेपछि काम गर्ने तयार भएका हुन् ।

आजको विचार...
तानसेनमा... (दुई पेजमा)
पुष्कर आबक रेम्मी

चलचित्र 'हरिबहादुरको जुवा' को नयाँ पोस्टर सार्वजनिक भएको छ । निर्माण टिमले पोस्टरमा चलचित्रका प्रमुख तीन कलाकारलाई प्रस्तुत गरिएको छ । पोस्टरमा हरिवंश आचार्य प्रकाश सुपुत र स्वस्तिका खड्का फिचर रहेका छन् । सार्वजनिक पोस्टरले तीन कलाकारको चरित्र चित्रण गर्ने कोसिस गरेको छ । पोस्टरमा हरिवंश आचार्य आफ्नै चर्चित हरिबहादुर च्यारेक्टरमा देखिएका छन् । प्रकाश कैफे रिआलेको जुवा छन भने स्वस्तिका मन्द वसुन्कनमा प्रस्तुत भएकी छिन । यसले चलचित्र रमाइलो र पारिवारिक रहेको अनुमान लगाउन सकिन्छ ।

□ वर्ष ३१ □ अंक २४ □ शेर २२ साउन २४ गते शनिबार 9 August 2025, Saturday □ पृष्ठ संख्या ४ मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

स्वमल्यांकन कार्यविधिमा

राजनीतिक दलको आपत्ति

पाल्पा, साउन २३/निर्वाचन आयोगले ल्याएको राजनीतिक दल स्वमल्यांकन कार्यविधि २०८२ मा पाल्पाका ६ राजनीतिक दलले आपत्ति जनाएका छन् । उनीहरूले कार्यविधि संविधान र राजनीतिक दलसम्बन्धी ऐन २०७३ को मर्म विपरित भएको भन्दै आपत्ति जनाएका हुन् ।

नेकपा(माओवादी केन्द्र)का जिल्ला संयोजक राजेन्द्र वि क, राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी सह-संयोजक सुमान गैरे, राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीका अध्यक्ष दुलु बहादुर कुँवर, नेकपा एकीकृत समाजवादीका अध्यक्ष अशोक कुमार शाही, राष्ट्रिय जनमोर्चाका अध्यक्ष विशाल दलामी र राष्ट्रिय जनमूर्ति पार्टीका प्रतिनिधि होमबहादुर थापाले शुक्रबार संयुक्त विज्ञापित निकाल्दै स्वमल्यांकनको नाममा निर्वाचन आयोगले राजनीतिक दलको स्वायत्तता माथी हस्तक्षेपकारी कदम चालेको भन्दै आपत्ति जनाएका छन् । "आयोगले संघीय कानूनको दुरुपयोग गर्दै प्रत्येकीयित विधायनको नाममा कानून मस्यौदा तयार गरेर संघीय संसदको भेदभाविकार अतिक्रमण गर्ने र राजनीतिक दललाई नियन्त्रण गर्ने प्रयास गरेकोमा हाम्रो असहमति छ । बहुदलीय लोकतन्त्रको मर्ममा आघात पुऱ्याउँदै दलहरूको आन्तरिक स्वायत्ततामा हस्तक्षेप गर्दै सत्ताह्व दुई दलको पंचवलीलाई संरक्षण गर्न खोज्ने अधिनायकवाद उन्मुख यो प्रवृत्ति अस्वीकार्य छ" विज्ञापितमा भनिएको छ । उनीहरूले मस्यौदालाई अघि बढाउने कार्य तुरुन्त रोजन र संविधान, विधामा कानून, लोकतान्त्रिक मूल्य र विधिको शासनको सम्मान गर्न निर्वाचन आयोगलाई विज्ञापित मार्फत ध्यानाकर्षण गराएका छन् ।

तानसेनमा सुरु भए जात्रा

जात्राको निम्तो दिन 'चुँडकी फिराई'

हावा संवाहयता

पाल्पा, साउन २३/सैनिकालीन सभ्यतादेखि नै पाट्याको तानसेनलाई काठमाडौंको भाइ मानिँदै आइएको छ । भाषा, कला, धर्म, संस्कृति र साहित्यको उर्वर स्थलका रूपमा तानसेन परिचित छ । वर्षको पहिलो दिनदेखि वर्षको अन्तिम दिनसम्म यहाँ जात्रा, चाडपर्वहरू भइरहन्छन् । त्यसैले पनि तानसेनलाई सांस्कृतिक सहर समेत भनिन्छ ।

तानसेनमा जसै पूर्णिमा आयात्त आजदेखि दश दिनसम्म निरन्तर जात्रा निकाल्न शुरु भएको छ । जसै पूर्णिमाको दिन दिउँसाँ चुँडकी निकालिन्छ । झ्याली न्यासी झ्याई बाजा बजाउँदै, घोषो माल टटाउँदै, बोराको कण्ठा लगाई च्यातिएको छाता बोद्धे, खाली लडाइँले हावामा चङ्गा उडाउँदै, खेलौनाको बच्चा नचाउँदै, खाली ऐना देखाउँदै, विचित्र भेषभूषा लगाएका मानिसहरूले बजारको चोक-चोकमा

फाइल तस्वीर

गई हाँस्य व्यङ्गय पाराले यमराजको सन्देश भनेर चुँडकी सुनाउँछन् । चुँडकीमा हाँस्य व्यङ्गय समूहले व्यङ्गयात्मक रूपमा मृतक परिचाराई

छाडेका उनको भनाई छ । १० दिनसम्म मनाइने विभिन्न जात्राको निम्तो गर्न का लागि पनि बजारमा 'चुँडकी फिराई' निकाल्ने प्रचलन रहेको उनले बताए ।

लक्षित गरी गाईजात्राको दिन मृतक सदस्यको नाममा जिउँदो गाई वा नवकली गाई, ताहामचा, जोगी, बासा आदि निकाल्न सन्देश प्रचरण गर्ने प्रचलन रहेको छ । जसअनुसार गाईजात्राको दिनमा निर्गुण, रामायण, भजनकिर्तनका साथै यमराजको दरबारमा हाजिर हुनु भन्ने सन्देश फैलाउन चुँडकी निकाल्ने परम्परा रहेको देउराली सांस्कृतिक अध्ययन प्रतिष्ठानका मदन देउरालीले बताए । पछिल्लो समय धेरै समूहले चुँडकी निकाल्ने

दिन विशेष गरी महिला मृतकको सम्झनामा काम्ने गाईका साथै जोगी, बासा, देवी देवताको स्वरुप बनाएर बजार घुमाइन्छ । निर्गुण भजन गाईन्छ । दरबारमा पुऱ्याइन्छ ।

दरबारमा पुऱ्याइनुको मतलब यसदिन यमराज दरवारमा बसेका हुन्छन् र यसो गरिदा मृतकहरू सजिलै स्वर्ग जान्छन् भन्ने विश्वास छ । यहाँ चुँडकी र गाईजात्रासँगै, रोपाईजात्रा, बाघ जात्रा, गणेश (श्रीनगर, टडसार) भीमसेन, अमरनारायण, कृष्ण, भगवती जात्रा निकाल्ने प्रचलन छ । तर पछिल्लो समय आधुनिकताका कारण यहाँका जात्राहरू रौतक भने क्रमशः घट्दै गएको छ । यहाँका जात्रा उत्सवका रूपमा लिइन्छ्यो ।

जात्रा देखाउने दिन घरयासी कामधन्दा सबैरे सबैरे गाउँ-गाउँबाट जात्रा हेर्न तानसेन आइपुग्दथे । विशेषगरी महिलाहरू छोराछोरी काखमा च्यापेर कोही हातमा समाउँदै हत्याउफस्र्याइ गर्दै जात्रा हेर्न उत्साहित हुँदै आउने गर्दथे, तर हिजोआज भने पहिले जसो जात्रा निकाल्ने छोडिएको छ । खर्चिलो हुने हुँदा कही कतैबाट सहयोग नपाएका कारण यहाँ वितारै जात्रा निकाल्न छोडिएको स्थानीयहरू बताउँछन् ।

सूचना

जसै पूर्णिमा २०८२ को पावन अवसरमा हावा आहकर्म विज्ञापकता, पत्रकार, शुभचिन्तक तथा कर्मचारीहरूमा हादिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं । जसै पूर्णिमाको अवसरमा साउन २४ गते शनिबार दैनिकको कार्यालय बन्द हुने हुँदा हाम्रो आगामी अंक साउन २६ गते सोमबार मात्र प्रकाशन हुने समेत जानकारी गराइन्छ । स

कर्मचारी आवश्यकता सम्बन्धी सूचना

सूचना नं. १/२०८२/०८२
यस तानसेन खानेपानी उपभोक्ता समिति अन्तर्गत तानसेन खानेपानी उपभोक्ता समितिले तपसिल अनुसारको व्यक्तिकरामा लिनुपर्ने भएकोले निम्नलिखित योग्यता पुगेका इच्छुक नेपाली नागरिकहरूबाट यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ दिन भित्र दरखास्त पेश गर्नुहुन यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ । दरखास्त साथ हालसालै खिचेको २ प्रति पासपोर्ट साइजको फोटो, नेपाली नागरीकताको प्रमाण पत्र, शैक्षिक योग्यता, तालिम र अनुभवका प्रमाणपत्रहरूका प्रतिलिपि स्वयम प्रमाणीत गरी पेश गर्नुपर्नेछ । अन्तरवार्ताको समयमा आफूले पेश गरेको प्रमाणपत्रहरूको सबैकल लिई उपस्थित हुनुपर्ने छ ।
पद : व्यवस्थापक, बाबुरयक सञ्चालक : १ (एक)
१) बाबुरयक न्यूनतम शैक्षिक योग्यता : मान्यता प्राप्त शिक्षण सस्थाबाट व्यवस्थापन संकायमा स्नातक वा सो सरह उत्तीर्ण ।
२) कम्प्युटरमा MS Word, Excel र Tally Programme लगायतका तालिम प्राप्त गरेको प्रमाणपत्रहरू ।
३) कम्प्युटरमा अंग्रेजी, नेपाली टाइप गर्न दक्ष, Excel मा आम्दानी खर्चको हिसाव राख्न सक्ने, लेखा र कार्यालय सम्बन्धी कामको प्रतिवेदन निर्माण र प्रस्तुत गर्न सक्ने अनुभवलाई प्राथमिकता दिइनेछ ।
४) दरखास्त फर्म पाइने र बुझाउने स्थान : तानसेन खानेपानी उपभोक्ता समितिको महशुल काउन्टर, भगवतीटोल, तानसेन । दरखास्त फाराम नं. १०० तिर उपस्थित हुनेछ ।
५) दरखास्त आर्हपुर्णपनि अनिवार्य मिति : २०८२/०४/०६ गते दिउँसाँ ४.०० बजे सम्म र दोब्बर दस्तुर तिरि २०८२/०४/१३ दिउँसाँ १.०० बजे भित्र
६) परीक्षाको स्थिति : लिखित, प्रयोगात्मक र अन्तरवार्ता
७) परीक्षा दस्तुर : रु. १०००.०० (रा.ग.बेकको खाता नं. ३०३०१००००१०४०३०१ मा जम्मा गरेको सबैकल भौचर)
८) उमेर : १८ वर्ष भई ४० वर्ष ननाको छ ।
९) परीक्षाको मिति : पछि प्रकाशित गरिनेछ ।
१०) पारिषदिक : समितिको निर्णय अनुसार
पुनश्च : छोटो भएका उम्मेदवारको २ (दु) महिनाको परीक्षणकाल रहनेछ र निजको काम सन्तोषजनक भएमा मात्र करार अवधि क्रमशः रूपमा नाबिकरण गर्दै लिनेछ । अन्य कुराहरू करारको शर्तनामा उल्लेख भए बमोजिम हुनेछ ।

तानसेन खानेपानी उपभोक्ता समिति
तानसेन, पाल्पा
सम्पर्क नं. : ०७५४२२०८७

आज देशभर जसै पूर्णिमा पर्व मनाइँदै

पाल्पा, साउन २३/प्रत्येक वर्ष श्रावण शुक्ल पूर्णिमाका दिन मनाइने रक्षाबन्धन, जसै पूर्णिमा (शुद्ध तर्पणी) पर्व आज देशभर नव यज्ञोपवीत एवं रक्षाबन्धन धारण गरेर मनाइँदै छ । पूर्णिमाका दिन बिहानैदेखि वैदिक सनातन धर्मावलम्बीले नदी, ताल, तलाउ, पोखरीमा गई स्नान गरेर गुरु पुरोहितबाट रक्षासूत्र बधिन्छन् । तामाधारीले गुरु पुरोहितले विधिपूर्वक मन्त्रिएको यज्ञोपवीत एवं डोरो (रक्षासूत्र) धारण गरेमा नकारात्मक तत्वबाट सुरक्षा प्राप्त हुने धार्मिक विश्वास छ ।

सत्ययुगमा दानवद्वारा लखेटिएका देवगणलाई गुरु बृहस्पतिले रक्षाबन्धन तयार गरी 'जेले गर्दा अत्यन्त बलशाली दानवराज बली बाँधिए । त्यसैले य तिम्रीलाई बाँध्छु, यसले तिम्री सुरक्षित बान, विचलित नहोउ' भनी डोरो बधिर जोगाएका थिए भने पौराणिक मान्यताका आधारमा चलेको रक्षाबन्धनको परम्परा हालसम्म पनि प्रचलित छ । यसैकारण रक्षाबन्धन गर्ने बेलामा गुरु पुरोहितले 'येन बद्धो बलिराज दानवेन्द्रो महाबल

तेन त्वां प्रतिब्रजामि रक्षेमा चलमाचल' भनी रक्षासूत्र, रक्षाबन्धन अथवा डोरो बाँध्ने वैदिक परम्परा रहेको छ । तराईमा आ-आफ्ना दाजुभाइलाई दिदीबहिनीले आजै राखी बाँध्ने चलन छ । हातमा बाँधिएको डोरो गाईतिहारका दिन गाईका पुच्छरमा बाँधेमा मृत्युपछिको वैतरणी पार होइन्छ भन्ने जनविश्वास छ । हिन्दु धर्मावलम्बीले यस पूर्णिमाको दिन नजिकैको तीर्थस्थलमा

गई मनोउच्चारण गरी विधिपूर्वक पुजाजात्रा गरेर घरमा लगेको रक्षाबन्धन लगाएर जसै पूर्णिमा पर्व मनाउँदै छन् । वैदिक गुरु परम्पराअनुसार यज्ञोपवीत अर्थात् जसैलाई बृहस्पत अथवा जात्रो धारासमेत भनिन्छ । पछिल्लो समय हिन्दु धर्मावलम्बीको पवित्र पर्वको रूपमा मनाइने जसै पूर्णिमाको महत्त्व भने पुरोहितको आश्राममा पनि हराउँदै गएको छ । ...बाँकी अन्तिम पेजमा

पा.वि.हु.द.नं. ०२१/०२२

पा.वि.प्र.का.द.नं. ११/०२१/०२२

सम्पादकीय

रक्षाबन्धन तथा जनैपूर्णिमाको धार्मिक मान्यता

जनै पूर्णिमा अर्थात् रक्षाबन्धन हिन्दू धर्मावलम्बीले मनाउने एउटा पवित्र पर्व हो । प्रत्येक वर्ष श्रावणशुक्ल पूर्णिमाका दिन जनैपूर्णिमा अर्थात् रक्षाबन्धन मनाउने गरिन्छ । यस दिनलाई हिन्दूहरूको एउटा विशेष चाडकारुपमा लिइन्छ । नेपाल तथा भारतका विभिन्न ठाउँमा यसलाई विभिन्न नाम राखिएको पाइन्छ । नेपालको तराई क्षेत्र तथा भारतमा यसलाई राखीपूर्णिमा भनिएको पाइन्छ । नेपालकै नेवार समुदायमा यसलाई क्वैटी खाने दिनका रूपमा तथा गुरुपुत्री भनेर मनाइन्छ । यसबाहेक कजरी पूर्णिमा, नरियल पूर्णिमा, अर्वा अर्वा तथा जे सुकैना दिए पनि हामीहरूका लागि यो पर्व जनैपूर्णिमा तथा रक्षाबन्धनका नामले प्रसिद्ध छ ।

जनै पूर्णिमाको दिन मन्दिर, खोला, पोखरी, पानीको मूल आदि स्थानमा ब्रह्माण्डाद्वारा मन्त्रोच्चारण गरी जनै फेर्ने वा रक्षाबन्धन बाँध्ने गरिन्छ । यो डोरा लक्ष्मीपूजाको दिन गाईको पृष्ठरमा बाँधिने प्रचलन छ । धार्मिक मान्यता के छ भने, यसरी विधीपूर्वक डोरा बाँधिपछि रोग व्याध नलान्ने, सुख शान्ति मिल्ने हुन्छ । आज देशभर हिन्दू धर्मावलम्बीहरूले डोरा बाधेर रक्षाबन्धन अर्थात् जनैपूर्णिमा पर्व मनाइँदै छन् । यो पर्वमा भान्जा, ज्वाईं, ब्राह्मणपालगायतका मान्यजनहरूले रक्षाबन्धन लगाइदिने प्रचलन छ । नयाँ फेरिएको जनै र रक्षाबन्धनले धेरै कुराबाट सुरक्षित राखेर रक्षा गर्छ भन्ने धार्मिक किंवदन्ती छ । सत्ययुगमा दानवबाट पीडित देवगणको रक्षा गर्न गुरु बृहस्पतिले रक्षाबन्धन बाँधिदिएको सम्भनामा जनै पूर्णिमा पर्व मनाइने गरिन्छ, तर पछिल्लो समय नेपाली समाजमा नयाँ पुस्ताले भने भुल्दै जान थालेका छन् । उनीहरूले कि त जनै लगाउँदैन कि त सबै बिधि पूरा गर्दैन । यसको सामाजिक महत्त्व हुँदा हुँदै पनि आजभोलिका युवाले जनैमा विश्वास गर्दैनन् । यो अत्यन्त दुखको कुरा हो । पश्चिमा संस्कृतिले पनि नेपाली संस्कृतिलाई विस्थापित गर्दै लगेको छ । नेपाली परम्पराअनुसार मान्दै आइएका यो परम्परालाई पछिल्लो पुस्ताले ध्यान दिन सकेको छैन । अगाडिका वर्षमा धूमधामका साथ मनाइने जनै पूर्णिमा आजकाल भने सामान्य जस्तै बनेको छ । रक्षाबन्धन बाँधिपछि मन, बचन र कर्मलाई पनि पवित्र बनाउनुपर्छ । यो आत्मअनुशासनको एउटा विधी हो । सांसारिक बन्धनदेखि छुटकारा लिएर ईश्वरीय बन्धनमा बाँधिने एउटा अवसर हो यो । रक्षाबन्धन यस्तो सांकेतिक बन्धन हो, जसले हामीलाई नराग्नो काम गर्न, नराग्नो विचार राख्न, नराग्नो चिन्तन गर्न, नराग्नो खानपान गर्नबाट नियन्त्रण गर्छ । आजको यस महत्त्वपूर्ण पर्वको सुअवसरमा सकारात्मक सोच र आत्मियताको विकासका लागि शक्तिप्रदान गर्न सकोस् सम्पूर्णमा हार्दिक शुभकामना ।

Opinion @ Social Network

सम्बन्धहरू मेटिँदै गएपनि, गोरेटोहरू कहिल्यै मेटिँदैनन् । जीवनमा सबैभन्दा असल मित्र आफ्नै गोरेटो रहेछ, जसले हरेक पटकको यात्रालाई परिहरनेको हुन्छ र साथ दिन्छ । (शिव बसालको फेसबुक टाइमलाइन www.facebook.com/shiva.bashyal)

यो सत्यमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू रक्तेजो । यसका लागि हामी फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लग्न गर्न सक्नुहुनेछ ।

नवजन्मचैतना दैनिकको रुपमा ताराईसाल अघिरहेको छ । यो पत्रिका अहक स्तरीय अनि पठनीय बनाउनको लागि ताराईरहेको अत्युत्कृष्ट सुभाषणहरूको हातीलाई अर्चयते अर्चनी छ । पाठकवृन्द ताराईका सुभाषणहरू दिई हातीलाई अर्चयता गर्नुहुन हाजी अनुरोध गर्दछौं ।

नवजन्मचैतना दैनिक
भक्तवतील तानसेन, पाल्पा

प्रहरी कार्यालय	२४०६०१
बुटवल	०३१-२४०६०२
सुदूरपश्चिम बुटवल	९७७७०३०३२९९९
बुटवल राममार्ग	०३१-२४०६०३
भैरहवा	०३१-२४०६०४
अर्घाखाँची	०३३-२४०६०५
सुनसरी	०३१-२४०६०६
परासी	०३१-२४०६०७
तीर्थहारा	०३१-२४०६०८
पाप्सा	०३१-२४०६०९, २४०६१०
धनकुटा राममार्ग	०३१-२४०६११
अर्घाखाँची कार्यालय	०३३-२४०६१२
लुम्बिनीसिटी अस्पताल	०३१-२४०६१३, २४०६१४, २४०६१५, २४०६१६, २४०६१७, २४०६१८, २४०६१९, २४०६२०
लुम्बिनी अस्पताल	०३१-२४०६२०, लुम्बिनी सिटी ०३१-२४०६२१, २४०६२२

तानसेनका जात्रा : सांस्कृतिक गथा

पुष्कर अर्चक रेग्मी

पाल्पाको सदरमुकाम तानसेन पनि नेवार समुदाय भएको ठाउँ हो । यो आफैमा सांस्कृतिक सहर हो । यो सहर काठमाडौं उपत्यका पछिको दोश्रो सांस्कृतिक सहरका रूपमा परिचित छ । वर्षको पहिलो दिनदेखि वर्षको अन्तिम दिनसम्म यहाँ जात्रा, चाडपर्वहरू भई रहन्छन् । त्यसैले पनि तानसेनलाई सांस्कृतिक शहर भनिएको हो । तानसेनमा हुने जात्रा र सांस्कृतिक विषयमा केन्द्रीत रहेर यहाँ चर्चापरिचर्चा गर्ने प्रयास गरिएको छ ।

तानसेनमा जनै पूर्णिमाको दिनदेखि दश दिनसम्म जात्रा शुरु हुन्छ । जनै पूर्णिमाको दिन दिउँसो चुईकी निकालिन्छ । ज्यासी न्यासी झ्याई बाजा बजाउँदै, थोत्रो मादल ठटाउँदै, बोराको कपडा लगाई च्यातिएको छाता ओढ्दै, खाली लडाइले हावामा चङ्गा उडाउँदै, खोलीको बच्चा नचाउँदै, खाली एना देखाउँदै, विचित्र भेषभूषा लगाएका मानिसहरूले बजारको चोक-चोकमा गई हाँस्य व्यङ्ग्य पाराले यमराजको सन्देश भनेर चुईकी सुनाउँछन् । चुईकीको अर्थ समाचार सम्प्रेषण गर्नु हो । यही दिन साँझ राती मृतकको सम्भनानामा सम्बन्धित घर परिवारबाट कुनै सदस्य विरूपको भई थोत्रो टिन लतारेर बजार परिक्रमा गर्दछन् । चुईकीको दिन गरिने क्रियाकलाप तानसेनको आफ्नै मौलिक सांस्कृतिक चर्चन हो ।

राजा ९ ताराप मल्लले काठमाडौंमा गाईजात्रा मनाउने चलन चलाएका थिए भने पाल्पामा काठमाडौंबाट आएको नेवार समुदायले तानसेनमा गाईजात्रा मनाउने चलन चलाएका हुन् । गाईजात्राको दिन विशेष गरी महिला मृतकको सम्भनानामा कान्छे गाईका साथै जोगी, वासा, देवी देवताको स्वरूप बनाएर बजार घुमाइन्छ । निर्गुण भजन गाइन्छ । दरवारमा पुन्याइन्छ । दरवारमा पुन्याइनुको मतलब यसदिन यमराज दरवारमा बसेका हुन्छन् र यसो गरिदा मृतकहरू सजिलै स्वर्ग जान्छन् भन्ने विश्वास छ ।

गाईजात्राको भोलिपल्ट रोपाई जात्रा देखाइन्छ । तानसेन बजारको सडक, चोक, टुकडिछेल्ने, दरवारमा असारै घान रोपिएको विश्र्वास गरिन्छ । रोपाई जात्रा कुनै वर्ष ५-६ वटा समेत हुन्छ भने कुनै वर्ष १-२ वटा मात्र हुन्छ । पत्थेबाजाको तारमा रोपाई गई जात्रा समूहले यसरी गीत गाउँछन् :-
असारै मासको दसदसै हिलो छि मलाई
छिन लाग्यो पातली नानीलाई फरिया
फिरदा छि विसे रिन लाग्यो रोपाई

सानो क्षेत्रफलमै प्रशस्त वैज्ञिक र सांस्कृतिक विविधता हुनु नेपालको विशिष्ट परिचय हो । विविध भाषा र संस्कृतिले भरिपूर्ण देश भएकैले हरेक दिनजसो कुनै न कुनै जाति, समुदायको उत्सव परिरहेको हुन्छ । हरेकजसो जाति, समुदायका आफ्नै संस्कृति भए पनि जात्रा, भोज र उत्सवका लागि नेवा: समुदाय प्रसिद्ध छ । समयक्रममा नेवा: समुदाय देशभर छरिएर रहेका छन् । उनीहरू रहेका ठाउँमा बढीजसो जात्रापर्व, भोज र उत्सव हुने गर्छन् । पाल्पाको सदरमुकाम तानसेन पनि नेवार समुदाय भएको ठाउँ हो । यो आफैमा सांस्कृतिक सहर हो । यो सहर काठमाडौं उपत्यका पछिको दोश्रो सांस्कृतिक सहरका रूपमा परिचित छ । वर्षको पहिलो दिनदेखि वर्षको अन्तिम दिनसम्म यहाँ जात्रा, चाडपर्वहरू भई रहन्छन् । त्यसैले पनि तानसेनलाई सांस्कृतिक शहर भनिएको हो । तानसेनमा हुने जात्रा र सांस्कृतिक विषयमा केन्द्रीत रहेर यहाँ चर्चापरिचर्चा गर्ने प्रयास गरिएको छ ।

तानसेनमा जनै पूर्णिमाको दिनदेखि दश दिनसम्म जात्रा शुरु हुन्छ । जनै पूर्णिमाको दिन दिउँसो चुईकी निकालिन्छ । ज्यासी न्यासी झ्याई बाजा बजाउँदै, थोत्रो मादल ठटाउँदै, बोराको कपडा लगाई च्यातिएको छाता ओढ्दै, खाली लडाइले हावामा चङ्गा उडाउँदै, खोलीको बच्चा नचाउँदै, खाली एना देखाउँदै, विचित्र भेषभूषा लगाएका मानिसहरूले बजारको चोक-चोकमा गई हाँस्य व्यङ्ग्य पाराले यमराजको सन्देश भनेर चुईकी सुनाउँछन् । चुईकीको अर्थ समाचार सम्प्रेषण गर्नु हो । यही दिन साँझ राती मृतकको सम्भनानामा सम्बन्धित घर परिवारबाट कुनै सदस्य विरूपको भई थोत्रो टिन लतारेर बजार परिक्रमा गर्दछन् । चुईकीको दिन गरिने क्रियाकलाप तानसेनको आफ्नै मौलिक सांस्कृतिक चर्चन हो ।

राजा ९ ताराप मल्लले काठमाडौंमा गाईजात्रा मनाउने चलन चलाएका थिए भने पाल्पामा काठमाडौंबाट आएको नेवार समुदायले तानसेनमा गाईजात्रा मनाउने चलन चलाएका हुन् । गाईजात्राको दिन विशेष गरी महिला मृतकको सम्भनानामा कान्छे गाईका साथै जोगी, वासा, देवी देवताको स्वरूप बनाएर बजार घुमाइन्छ । निर्गुण भजन गाइन्छ । दरवारमा पुन्याइन्छ । दरवारमा पुन्याइनुको मतलब यसदिन यमराज दरवारमा बसेका हुन्छन् र यसो गरिदा मृतकहरू सजिलै स्वर्ग जान्छन् भन्ने विश्वास छ ।

गाईजात्राको भोलिपल्ट रोपाई जात्रा देखाइन्छ । तानसेन बजारको सडक, चोक, टुकडिछेल्ने, दरवारमा असारै घान रोपिएको विश्र्वास गरिन्छ । रोपाई जात्रा कुनै वर्ष ५-६ वटा समेत हुन्छ भने कुनै वर्ष १-२ वटा मात्र हुन्छ । पत्थेबाजाको तारमा रोपाई गई जात्रा समूहले यसरी गीत गाउँछन् :-
असारै मासको दसदसै हिलो छि मलाई
छिन लाग्यो पातली नानीलाई फरिया
फिरदा छि विसे रिन लाग्यो रोपाई

माघ महिनामा भीमा द्वादशीको दिन निकालिन्छ । तानसेन बजार भित्र मात्रै छ बटा भिमसेन मन्दिरहरू रहेका छन् । भिमसेन नेवारहरूका कूल देवता हुन् ।

भाद्र कृष्ण अष्टमीको दिन राती हुलाक चोकमा अस्थायी कृष्ण मन्दिर बनाई कृष्ण लिला देखाइन्छ । भोलिपल्ट कृष्ण जात्रा निकालिन्छ । यो कृष्ण जात्रा स्वामी कृष्ण भक्तहरूले करीव तीस वर्ष अघि देखि मौलिक रूपमा मनाउन लागेका हुन् । कृष्णजात्राको दिन राती भगवती मन्दिरमा जाग्राम बसिन्छ । देवी भगवती र श्रीकृष्ण दिदी भाइ भएको पौराणिक कथन रहेको छ । भगवतीको मन्दिरमा जाग्राम बजने जात्रा हुन्छ । मध्यराती साइत अनुसार विधिपूर्वक पूजा गरी भगवतीको प्रतिमूर्ति बाहिर ल्याई खटमा राखिन्छ ।

यहै क्रममा घण्टाकर्ण (गठिमंगल)को दिन जन्मेको लाखेलाई मध्यरातमा मारिन्छ । लाखे मारुको उद्देश्य दानव माथि देवीको जित हुनु र असत्य माथि सत्यको विजय हुनु हो । भोलिपल्ट अर्थात् भाद्र कृष्ण नवमीको दिन राष्ट्रिय अदबका साथ भगवती जात्रा निकालिन्छ । भगवती जात्राको दिन भगवती मन्दिरको साथै तानसेन कला भवनै मान्छेको भीड हुन्छ । बजात मान्छेहरू घरको छान, बादली र झ्यालहरूमा समेत हुन्छन् । दिउँसो एक बजे बन्दुक पड्काएर जात्रा निकालिन्छ । पिपलको सुन्दर खटलाई तीन पटक मन्दिर परिक्रमा गराइन्छ ।

नेपाली सेनाद्वारा सलामी अर्पण गरिन्छ । सैनिक, प्रहरी, प्रशासन, प्राध्यापक, शिक्षक, विद्यार्थी, व्यापारी, स्थानीयवासी, भक्तजन सम्पूर्णको दूले उपस्थित रहन्छ । भगवतीको खटभित्र पुजारी बसेका हुन्छन् भने परम्परा अनुसार कुमाल समुदायका जवानहरूले खट बोक्छन् । भगवती जात्रालाई श्री ७ रणजिरेश्वरी भगवतीको जात्रा भनिन्छ । यो जात्राको श्रृवात आजभन्दा दुईसय वर्ष अघि कर्णज उजिरसिंह थापाले अंग्रेजलाई जितेको खुशीयालीमा मन्दिर बनाई जात्रा निकालिएको हो । यो जात्रा पाल्पालीहरूको मात्र नभई नेपालीहरूको राष्ट्रिय पर्व हो । भगवती जात्राको भोलिपल्ट नारायण जात्रा पर्दछ । नारायण जात्रा कुनै वर्ष भगवती जात्राकै दिन पर्दछ । विशेष: गरी भाद्र कृष्ण नवमीमा रोहिणी नक्षत्र परेको दिन यो जात्रा निकालिन्छ । यसरी पाल्पाको तानसेनमा दश दिनसम्म लगातार जात्रा भई पर्दछ । यसका साथै तिथि मिति अनुसार कालभैरव, बटुक भैरव, लक्ष्मी नारायण, हनुमान जात्राका साथै बौद्ध धर्मावलम्बीहरूले बूढ जयन्तीको अवसरमा बूढ जात्रा निकाल्छन् । यी सबै जात्राहरू हाग्रा इतिहास, संस्कृति ठाउँमा गणेशका मन्दिरहरूको गौरवशाली ऐतिहासिक सांस्कृतिक गथाहरू समेत हुन् ।

(रेग्मी) पाल्पा राष्ट्रिय सभाका अध्यक्ष र इतिहास संस्कृतिको पसमा कवच चलाउने लेखक समेत हुन् ।

जात्राको भोलिपल्ट वाघ जात्रा पर्दछ । वाघको रूपमा सिंगारिएको मान्छेलाई शिकारीहरूले घेरेको अभियनमा बाघ जात्रा देखाइन्छ । अचेल यो जात्रा हटाउन थालेकोले संरक्षण गर्नुपर्छ भन्ने चर्चा हुने गरेको छ । यसैदिन श्रीगणेशस्थित सिद्धि विनायक गणेश जात्रा र त्यसको भोलिपल्ट टक्सार टोलस्थित सुविधायक गणेश जात्रा निकालिन्छ । अर्थिको दिन जाग्राम

वसी भोलिपल्ट बाजागाजाका साथ गणेशको मूर्तिलाई खटमा राखी बजार घुमाइन्छ । तानसेन बजार भित्र छ ठाउँमा गणेशका मन्दिरहरू छन् । टक्सार गणेश जात्राको भोलिपल्ट भिमसेन टोलबाट भिमसेन जात्रा निकालिन्छ । भिमसेन भनेका महाभारतका बलवान शक्तिशाली भिम हुन् । शिवतपस्तीमा पनि एउटा भिमसेन मन्दिर छ । यसको दिन जात्रा भने

देवदत्त बुटवल	२४०६०४
लक्ष्मण अर्चक	२४०६०५
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६०६
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६०७
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६०८
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६०९
सिन्धु परासी	०३३-२४०६१०
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६११
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६१२
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६१३
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६१४
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६१५
देवदत्त बुटवल	२४०६१६
लक्ष्मण अर्चक	२४०६१७
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६१८
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६१९
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६२०
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६२१
सिन्धु परासी	०३३-२४०६२२
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६२३
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६२४
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६२५
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६२६
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६२७
देवदत्त बुटवल	२४०६२८
लक्ष्मण अर्चक	२४०६२९
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६३०
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६३१
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६३२
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६३३
सिन्धु परासी	०३३-२४०६३४
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६३५
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६३६
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६३७
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६३८
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६३९
देवदत्त बुटवल	२४०६४०
लक्ष्मण अर्चक	२४०६४१
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६४२
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६४३
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६४४
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६४५
सिन्धु परासी	०३३-२४०६४६
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६४७
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६४८
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६४९
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६५०
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६५१
देवदत्त बुटवल	२४०६५२
लक्ष्मण अर्चक	२४०६५३
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६५४
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६५५
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६५६
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६५७
सिन्धु परासी	०३३-२४०६५८
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६५९
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६६०
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६६१
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६६२
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६६३
देवदत्त बुटवल	२४०६६४
लक्ष्मण अर्चक	२४०६६५
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६६६
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६६७
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६६८
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६६९
सिन्धु परासी	०३३-२४०६७०
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६७१
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६७२
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६७३
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६७४
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६७५
देवदत्त बुटवल	२४०६७६
लक्ष्मण अर्चक	२४०६७७
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६७८
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६७९
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६८०
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६८१
सिन्धु परासी	०३३-२४०६८२
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६८३
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६८४
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६८५
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६८६
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६८७
देवदत्त बुटवल	२४०६८८
लक्ष्मण अर्चक	२४०६८९
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०६९०
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०६९१
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६९२
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०६९३
सिन्धु परासी	०३३-२४०६९४
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०६९५
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०६९६
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६९७
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०६९८
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०६९९
देवदत्त बुटवल	२४०७००
लक्ष्मण अर्चक	२४०७०१
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०७०२
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०७०३
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०७०४
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०७०५
सिन्धु परासी	०३३-२४०७०६
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०७०७
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०७०८
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०७०९
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०७१०
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०७११
देवदत्त बुटवल	२४०७१२
लक्ष्मण अर्चक	२४०७१३
मिर्छिखो अस्पताल	०३१-२४०७१४
परिवार मित्राले संघ	०३१-२४०७१५
पाल्पा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०७१६
लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रयास	०३१-२४०७१७
सिन्धु परासी	०३३-२४०७१८
भैरहवा अर्चक अस्पताल	०३१-२४०७१९
अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल	०३३-२४०७२०
तम्घास जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०७२१
तीर्थहारा जिल्ला अस्पताल	०३१-२४०७२२
सिद्धिबहाल मणिले अस्पताल	०३१-२४०७२३

साहित्य दर्पण

विसंगत समाजको यथार्थ चित्र 'तालीको समाजशास्त्र'

प्रवीण सापकोटा

मानिसका अन्तीक्या, मानिसका बीचका अन्तरनीहित विभिन्न प्रकारका सम्बन्ध र गतिविधि कवितामा उधिन्नु सहज हुँदैन । फरक आबको मान्छे मानिस प्रशंसा मन पराउँछ । गाली मन पराउँदैन । ताली मन पराउँछ । मानिस आलोचनामा रमाउँदैन । त्यही भएर त मानिस हमेशा प्रशंसाको ओको हुन्छ । त्यसैले तपाईं कसैको प्रशंसामा समय खर्चिनु वा उसको तालावाहीको पुल बाँधिदिनु उ तपाईंसँग खुशी हुन्छ । तालीको महिमा गजब छैन । त । विश्व सिग्देल यसै तालीको समाजशास्त्र लिएर नेपाली कविताको आकाशमा उदाएका छन् ।

विश्व भुईमान्छेका मन लेख्छन् । तिनका मनोदशाको गहिराई मज्जैले नाने खुवी छ उनमा । अभाव, पीडा र छुटपटीको महसुस गर्न सक्छन् । छामेका छ-हर गरिब दुःखीका नाडी उनले । हमेशा चिन्ता हुन्छ मिहेनतका मान्छेको उनलाई । अमलाई सम्मान गर्न जानेका उनी आफै पनि मानसिक श्रम बेच्छन् । यसैले श्रम र पसिनाको मूल्यबोध छ । उनी मानवीयताका पक्षपाती हुन् । भुईमान्छेका सपनामा खेवबाइ गर्ने शावकहरूसँग उनी आक्रोशित भएर विद्रोह ओल्छन् । कविताहरू समयका पदचाप लाग्छन् । उनी मनको भित्रीतहदेखि मानवताका पक्षमा शब्दको खेती गर्छन् । यथार्थवादी लाग्छन् । विकृति र विसंगत कवितालाई पटककै मन पर्दैन । यसैले त्यस्ताका विरुद्ध कविमन विद्रोही बन्छ । असाध्यै धोरे लेख्छन् । बलशाली लेख्छन् । कविता कोर्छन् मनदेखि । भावना सकारात्मक छ । यसैले कविताहरू सकारात्मक आयतनले भरिएका छन् । भन्न सकिन्छ वर्तमान समाजका एना लाग्छन् कविता । कविताले यथार्थलाई पाठकसामु सत्यापन गरेका छन् । उनी मानिसका अन्तर सम्बन्धका वास्तविकतालाई उजागर गर्ने कवि हुन् । फोडो आडम्बरको विरुद्ध शक्तिशाल भनेर उठिने कविता कविता पनि त्यसैतिर लक्षित छन् । तपाईं मान्नु स नमान्नु होस तपाईंको कर्मजी । विकृति र विसर्गको चित्रण जेहाद छेदने सामाजिक कविता छन् यसमा । परिवर्तनको पथमा लागेको भावनाहरू छन् । यथार्थताको सत्यापन गर्ने कविता मभितस्क मन्थनका उपकरणको रूपमा कविता आएका छन् । सकारात्मक कुरा अंगाल्न र नकारात्मकतालाई त्यस्य गर्न आफ्नान गर्ने कवि आफू जिउनेहेको युगको सचित्र वर्णन गर्न सक्षम देखिएका छन् । तालीको समाजशास्त्रभित्र ४५ धान कविता रहेका छन् । सार्वजनिक शौचालय र संस्था फरकफरक नवको भन्ने कटाक्षपूर्ण विम्वद्वारा फटारो हानेका छन् कविने-सार्वजनिक शौचालय कवितामा । विश्व पुँजीवादीहरूको पोल्टोमा पुगिसकेको छ । हाम्रा स्रुम तर बहुउद्योगी आगिनिक योवीवीहरू मवानी, भुम्भो, मड, च्याबुरा आदि लोपोन्मुख हुने थालिसके । तेस्रो विश्व आक्रान्त पारेर सकाइसके शक्तिहरूले भन्ने संकेत गर्छन् उनी कविता, 'अजर र तेस्रो विश्व-मार्फत । शीर्षकृत कविता तालीको समाजशास्त्रमा ताली उन्थो हुनेतर्फ उनको संकेत छ । उनले नेताका हर कुनका जतातले ताली बजाएर समर्थन गरिदिहाे हाम्रो देशमा नेताहरू बढामस भएको तर्फ

उनले औल्याएका छन् । मानवीय पीडा र संवेदना उनीहरूको विद्रुपता कवितामा बोल्ने कवि विश्व जहिल्यै भुईमान्छेका पीर र चिन्तालाई कवितामार्फत ओल्छन् । तर उनको भाव बडो शान्त र गम्भीर रूपमा प्रकट हुन्छ । उनको कृतिमा अर्को बलशाली कविता छ

न नाघो साधुन हुँ नाघो
यो तेस्रो विश्व । तिघो नाघिम जावरणहीन मुहार र, मेरो बुझारका के फरक छ ?
गौत-ताप बोपिएको तिघो घुरो उठेको कौब र, मेरो मटपैलो रक्षमा के फरक छ ?

पपारले फरकाएको डल्ला दसिले हिल्याएको सेत के लगी भाउ ठो बल्लो छैन, मेरो बाल्ला ? (नाघो साधुन)
विश्वका कवितामा रोनाघोना छैन । भावनाको गहिराईमा विषम समयप्रति विद्रोह भाव छ । असहमित छ । शान्तिल आक्रोश छ । विभिन्न वादमा किताकाइ भएको देशको भविष्यप्रति चिन्ताभाषा छ ।

हागीहरू मार्स हौ ना, हा माजो बुझ हौ ना हौ तालो बरानलाई
र.रेशाको पोसिमर नोट हुनबाट चोगावौ । (पोसिमर नोट)

बेगर माष्टर अर्को सुन्दर र शक्तिशाली कविता हो । उनले विश्वमा दबदबा सिर्जना गरिरहेको अमेरिकालाई बेगर माष्टरको विम्वनमा लिपेका छन् । उसले विश्वमा फिजाइरहेको दादाभित्रीप्रति कटाक्ष छ कवितामा । देश राजनीतिले विरथो भन्नेहरूको निमित्त माष्टरपीस लाग्दा छन् कविता । राजनीतिक अन्तरवस्तुलाई विषय बनाएर उजिमिएका शक्तिशाली कविताहरू तालीको समाजशास्त्रभित्र परेका छन् । कसैले गोलस्टार, पोसिमर नोट जस्ता कविता यो कोटिमा पर्छन् । यथार्थवादी धारमा उनका कविता बलशाली र गहूंगा शब्दहरूको प्रचलित, कलात्मक मूल्यमा दृढ, बौद्धिक चेत कवि विश्वका विम्वनका विशेषता हुन् । भन्न सकिन्छ सिग्देलका कविता जीवन र युग सापेक्ष आएका छन् । सुन्दर कविता कृतीतान कवि विश्व सिग्देललाई हार्दिक बधाई ।

नसकेका विषयहरूमा कविता कर्म गर्ने कवि हुन् विश्व । आगिनिक भावका कविताको प्रधानता यस कृतिभित्र महसुस गर्न सकिन्छ । गम्भीरताको प्रचुर वर्षा गराउँछ कवितामा विश्व । भावनाको उचाइ चुम्न सफल कविता परकन सफल छन् विश्व । छोटा कवितामा धेरै भाव अभिव्यक्त गर्न सफल उनी चर्चामा आउन मरुवाउने स्वभावका लाग्छन् । कवितामा प्रयुक्त संवेदनशीलता, परिवर्तनचेत, क्रान्तिके दृष्टिकोण खास वैशिष्ट्य लाग्छन् । परम्परिक मूल्यमान्यता र आवसर्भन्दा पर नवीन मूल्य र मान्यताको शान्तिगत छुन विश्व र त कवितामा वर्तमान युगबोध गर्छन् । जीवनका भोगाबोध गर्छन् । युगीन यथार्थवादको निकट कविताहरू कोल्छन् । उदासीनतालाई पनि विद्रोहचेत र उत्साह भए मनसायका कवितामा मानवताको छोटिने यत्न गर्छन् । युगजीवको प्रतिविम्बित्व गर्ने कवि युगीन राजनीतिक अवस्थाको चित्रण गर्छन् । आफ्ना कवितामार्फत सिग्देल राजनीतिक मूल्य र मान्यताको अवमूल्यन भएकोमा खिनिएका छन् । व्यापक असन्तुष्ट राखेर त्यसै कुराहरू अभिव्यञ्जित गर्छन् । यसै उनको कविताहरू सामाजिक विसंगतिको विरुद्ध बोल्छन् । विश्वले कुनै पनि विषयमा कविता लेख्दा त्यसको गहिराइमा डुबेर लेखेका छन् । उनका कविताहरूमा भावनात्मक सम्बन्ध र सामञ्जस्यका कुरा आएका छन् जुन ठूलो कुरा हो । उनको कसैप्रति प्रतिवाद होइन, गलत व्यवहारप्रतिको आक्रोश अभिव्यक्तिहरू छ कविताहरूमा । युगीन विसंगतिप्रति गाम्भीर्यता, वर्तमान यथार्थको भोगाबोध उब्जेका पीडाको कारण कविताहरू सिर्जना भएजस्तो देखिन्छ । अनेकौं विषयका ज्ञाता जस्ता लिखक कवि ती ज्ञानहरू कवितामा अन्तरचुलित गराउन क्षमिएर देखिए । कथ्य र भाव अन्तरका विशेषता हुन् । भन्न सकिन्छ सिग्देलका कविता जीवन र युग सापेक्ष आएका छन् । सुन्दर कविता कृतीतान कवि विश्व सिग्देललाई हार्दिक बधाई ।

-हृदियालयादहृन्म डटकम

निबन्ध

सञ्जीव पीडेल

नेपाली समाजमा ढोंग, पाखण्ड र आडम्बर

नेपाली समाजमा 'ढोंग', 'पाखण्ड' र 'आडम्बर' शब्दहरू निकै प्रचलित छन् । यिनले मानिसका विभिन्न व्यवहारिक पक्षहरूलाई चित्रण गर्छन् । शब्दकोशअनुसार ढोंगले 'देखावटी काम' भन्ने अर्थ लाग्दछ । ढोंग भनेको फूटलाई साँचो र नक्कलीलाई सक्कली देखाउने एक किसिमको नाटक हो । यो त्यस्तो अवस्था हो जहाँ व्यक्तिले आफ्नो वास्तविक रूप लुकाएर अरुलाई भ्रममा पार्न खोज्छ । समाजमा यस्ता ढोंगीहरू प्रशस्तै भेटिन्छन् जसले आफ्नो स्वार्थ पूरा गर्न, अरुको सहायता बटुउन वा आफ्नो छवि सुधारका लागि अनेकौं जालसाजी गर्छन् । आफूलाई असल र परोपकारी देखाउन समाजसेवाको खोल ओढेर भित्रभित्रै व्यक्तितगत लाभका लागि काम गरिरहेका हुन्छन् । पाखण्डले 'वेदविच्छ आचरण' गर्ने व्यक्ति वा सम्प्रदाय' भन्ने बुझिन्छ । मानिसले गर्ने नक्कली व्यवहार पाखण्ड हो, अर्थात् विधिलाई नमान्नेहरू जहाँ व्यक्तिको भित्री सत्य एउटा हुन्छ भने बाहिरी व्यवहार अर्कै । पाखण्डीहरू आफूलाई नैतिकवान्, धार्मिक वा इमानदार देखाउन प्रयत्न गर्छन्, तर उनीहरूको वास्तविक चरित्र त्यसको ठीक विपरीत हुन्छ ।

यो एक प्रकारको दोहोरो चरित्र हो । उदाहरणका लागि, धर्मको आडमा गलत कार्य गर्ने, नैतिकताका दूला कुरा गर्ने तर आफैँ अनैतिक व्यवहारमा संलग्न हुने पाखण्डका उत्कृष्ट उदाहरण हुन् । आडम्बरले देखावटी धाक वा बाहिरी ढाँचा बुभाउँछ । आडम्बर भनेको आफूमा नभएको क्षमता, सीप वा गुणलाई भएको देखाउने प्रवृत्ति हो । आडम्बरी व्यक्तिले आफूलाई अरुभन्दा उत्कृष्ट र शक्तिशाली देखाउन चाहन्छन्, यद्यपि उनीहरूमा त्यो क्षमता हुँदैन । उनीहरूले आफ्नो सामाजिक प्रतिष्ठा, धन वा शिक्षाको फूटो प्रदर्शन गरेर अरुलाई प्रभावित पार्न खोज्छन् । उदाहरणका लागि, श्रृण कान्छे महँगो गाडी चढ्ने वा अनावश्यक प्रदर्शन गर्छन् । यसरी यिनीहरूको शब्दिक अर्थ जस्ता व्यवहारहरू आडम्बरका सूचक हुन्छन् । यसरी यिनीहरूको शब्दिक अर्थ दिए पनि नेपाली परिवेशमा यिनको प्रयोग र प्रभाव अर्कै व्यापक रूपमा देखिन्छ । हाम्रा यी तीर्थ शब्दले फूटोपान, कपट र देखावटीपनलाई सङ्केत गर्छन् । यी शब्दहरूले व्यक्तितगत सम्बन्धदेखि सामाजिक तथा राजनीतिक क्षेत्रसम्म गहिरा अरार पार्छन् । समाजमा ढोंग, पाखण्ड र आडम्बरका केही दुःखहरू हेरी । मृत्यु संस्कारमा हुन्छ । यसरी यिनीहरूको शब्दिक अर्थ 'मृत्यु नै परम सत्य हो, बाँकी सबै मिथ्या' भन्दछ । मृत्यु एउटा अन्तीमसिद्ध सत्य हो जुन प्रत्येक प्राणीको नियति हो । तर, यस शाश्वत सत्यलाई बुझुभन्दा बढी नेपाली समाजमा हामीले मृत्युको प्रदर्शनलाई 'परिवार र 'प्रसार' को साधन बनाउने विकृति जन्माएका छौं । परिवार शोकमा डुबेको हुन्छ, अर्थात् सुत्केका हुँदा, अनि एक हुल मानिस एक हुँदा ठूलै फ्रम बोकेर आउँछन् । श्रद्धाञ्जलीको नाममा त्यो फ्रममा चिन्ता शब्दहरू लेखिएका हुन्छन् । 'शामी तस्थ्ये ड्रौं', 'शोकसन्तप्त परिवारमा गहिरा समवेदना'... आदि । फ्रममा हुने यी शब्दहरू न आत्माको शान्तिका लागि लेखिन्छन् न परिवारप्रति समवेदना व्यक्त गर्न । ती त प्रदर्शनका लागि लेखिन्छन् । समाजमा देखाउने, फोटो खिचाउने र फेसबुकको भित्तो रङ्गाउने प्रयोजनका लागि । ती फ्रमहरू

मानिसले गर्ने नक्कली व्यवहार पाखण्ड हो, अर्थात् विधिलाई नमान्नेहरू जहाँ व्यक्तिको भित्री सत्य एउटा हुन्छ भने बाहिरी व्यवहार अर्कै । पाखण्डीहरू आफूलाई नैतिकवान्, धार्मिक वा इमानदार देखाउन प्रयत्न गर्छन्, तर उनीहरूको वास्तविक चरित्र त्यसको ठीक विपरीत हुन्छ । यो एक प्रकारको दोहोरो चरित्र हो । उदाहरणका लागि, धर्मको आडमा गलत कार्य गर्ने, नैतिकताका दूला कुरा गर्ने तर आफैँ अनैतिक व्यवहारमा संलग्न हुने पाखण्डका उत्कृष्ट उदाहरण हुन् । आडम्बरले देखावटी धाक वा बाहिरी ढाँचा बुभाउँछ । आडम्बर भनेको आफूमा नभएको क्षमता, सीप वा गुणलाई भएको देखाउने प्रवृत्ति हो । आडम्बरी व्यक्तिले आफूलाई अरुभन्दा उत्कृष्ट र शक्तिशाली देखाउन चाहन्छन्, यद्यपि उनीहरूमा त्यो क्षमता हुँदैन ।

श्रद्धाञ्जलीको होइन, 'स्व-प्रचार' को साधन बन्न थालेका छन् । फ्रम बनाउन खर्च हुन्छ । बोकेर ल्याउन समय लाग्छ । फोटो खिचन सारा तयारी हुन्छ तर त्यो मूलकप्रति श्रद्धा होइन, 'हामी उपस्थित थियौं भन्ने प्रमाण हो । परिवार रोइरहेको हुन्छ तर समूह हौदैं फोटो खिच्दै फर्किन्छ । साँचो श्रद्धाञ्जलिमा हास्य हुँदैन । यो यै संवेदना होइन, सञ्चारको पाखण्ड हो । त्यसपछि सुरु हुन्छ अर्को प्रहसन । फ्रम हस्तान्तरण समारोह । उपस्थित 'देसिगेशन' को प्रमुखले भाषण दिन्छन्, मृतकको गुणगान गान्छन्, अनि फोटो खिचिन्छ । त्यो फोटो फेसबुक, टिकटक, इन्स्टाग्राममा पोस्ट हुन्छ । क्यान्सनमा लेखिन्छ । 'शोकमा सहभागी भयो । अमृत्यु योगको श्रद्धाञ्जलि लेखे ।' यस्तो सङ्घीयमा सार्वजनिक प्रदर्शन अब त शोक होइन, सोसल मिडिया अभेष्ट बनेको छ । हाम्रो समाजमा वास्तविक भावनाभन्दा पनि देखावटी यथा बढ्दै छ । घरमा ती, फ्रम राख्ने ठाउँ हुँदैन, बोरोमा राखेर फाल्न मन लाग्दैन, किनभने फोटो आफ्नोको हुन्छ । न फाल्न सकिने न राख्न सकिने । एकजना भूपूर्व मन्त्री लालबाबु पण्डितले बोरोमा प्याक गरिएका र केही भित्ताभरि टाँगिएका फ्रमहरू देखाउँदै भनेका थिए, 'यी फ्रम अब राख्ने कि बाल्ने कि बोरोमा हालेर विसर्जन गर्ने? यसको पनि समाजले जवाफ खोज्नुपर्छ ।' यो सत्य हो । फ्रमले आत्मालाई शान्ति दिँदैन । मृतकको आत्माको शान्तिको काम त उसको नाममा गरिएको पुण्यले, परिवारलाई दिइएको साथले, बाँचेका आफन्तप्रतिको सद्भाव र सहयोगले मात्र हुन्छ । हिन्दू दर्शन भन्छ, 'असत्यबाट सत्यतर्फ, अन्धकारबाट प्रकाशतर्फ, मृत्युबाट अमरत्वतर्फ लैजाऊ' तर आज हामी सत्यतर्फ होइन, 'सञ्जवट' तर्फ लागिरहेका छौं । मृत्युलाई 'फ्रमबद' गरेर शोकको गहिराइ होइन, फोटोको 'फ्रम रेट' हेर्न थालिएको छ । त्यसै बढ्दले भनेका थिए, 'संसार दुःखमय छ । दुःखको कारण तुष्ठा हो ।' यहाँ 'श्रद्धाञ्जलीको तुष्ठा' देखिन्छ । मान, प्रचार, देखा पर्न खोज्ने तीव्र आकाषी । श्रद्धाञ्जलि फ्रम होइन, कर्म हो । श्रद्धा होइन, भावना हो । सोसल मिडिया पोस्ट होइन, आत्मासँगको संवाद हो । राजनीतिमा पनि पाखण्ड देखिन्छ । आज हाम्रो राजनीतिमा पनि पाखण्डले गहिरा जरा गाडेर बसेको छ । यापामा जनताको नाम लिने नेताहरू वास्तवमा आफूने स्वार्थमा रमलिनएका हुन्छन् । अस्थालको उडान गर्दाका तामफाम, गरिबको मलामी जँदाका सस्तो अभियन, मृतकप्रति सम्पूर्णभन्दा बढी फोटो

खिचाउने होड लगायत पिक्के राजनीति हामीले देखेकै छौं । यी सबै राजनीतिक ढोंगका नयाँ शैली हुन् । नेताहरू आफूलाई संवेदना र सर्वज्ञानी देखाउन खोज्छन् । उनीहरूमा आवश्यक ज्ञान, सीप वा अनुभव नभए पनि आफूलाई योग्य देखाउन अनेकौं नाटक गर्छन् । विदेशी सहयोग वा विकास आयोजनाको श्रेय लिनका लागि अनावश्यक तामफाम र प्रचारवाजी गर्छन् । आफ्नो शक्ति र प्रभाव देखाउनका लागि अनावश्यक समारोह । उपस्थित 'देसिगेशन' को प्रमुखले भाषण दिन्छन्, मृतकको गुणगान गान्छन्, अनि फोटो खिचिन्छ । त्यो फोटो फेसबुक, टिकटक, इन्स्टाग्राममा पोस्ट हुन्छ । क्यान्सनमा लेखिन्छ । 'शोकमा सहभागी भयो । अमृत्यु योगको श्रद्धाञ्जलि लेखे ।' यस्तो सङ्घीयमा सार्वजनिक प्रदर्शन अब त शोक होइन, सोसल मिडिया अभेष्ट बनेको छ । हाम्रो समाजमा वास्तविक भावनाभन्दा पनि देखावटी यथा बढ्दै छ । घरमा ती, फ्रम राख्ने ठाउँ हुँदैन, बोरोमा राखेर फाल्न मन लाग्दैन, किनभने फोटो आफ्नोको हुन्छ । न फाल्न सकिने न राख्न सकिने । एकजना भूपूर्व मन्त्री लालबाबु पण्डितले बोरोमा प्याक गरिएका र केही भित्ताभरि टाँगिएका फ्रमहरू देखाउँदै भनेका थिए, 'यी फ्रम अब राख्ने कि बाल्ने कि बोरोमा हालेर विसर्जन गर्ने? यसको पनि समाजले जवाफ खोज्नुपर्छ ।' यो सत्य हो । फ्रमले आत्मालाई शान्ति दिँदैन । मृतकको आत्माको शान्तिको काम त उसको नाममा गरिएको पुण्यले, परिवारलाई दिइएको साथले, बाँचेका आफन्तप्रतिको सद्भाव र सहयोगले मात्र हुन्छ । हिन्दू दर्शन भन्छ, 'असत्यबाट सत्यतर्फ, अन्धकारबाट प्रकाशतर्फ, मृत्युबाट अमरत्वतर्फ लैजाऊ' तर आज हामी सत्यतर्फ होइन, 'सञ्जवट' तर्फ लागिरहेका छौं । मृत्युलाई 'फ्रमबद' गरेर शोकको गहिराइ होइन, फोटोको 'फ्रम रेट' हेर्न थालिएको छ । त्यसै बढ्दले भनेका थिए, 'संसार दुःखमय छ । दुःखको कारण तुष्ठा हो ।' यहाँ 'श्रद्धाञ्जलीको तुष्ठा' देखिन्छ । मान, प्रचार, देखा पर्न खोज्ने तीव्र आकाषी । श्रद्धाञ्जलि फ्रम होइन, कर्म हो । श्रद्धा होइन, भावना हो । सोसल मिडिया पोस्ट होइन, आत्मासँगको संवाद हो । राजनीतिमा पनि पाखण्ड देखिन्छ । आज हाम्रो राजनीतिमा पनि पाखण्डले गहिरा जरा गाडेर बसेको छ । यापामा जनताको नाम लिने नेताहरू वास्तवमा आफूने स्वार्थमा रमलिनएका हुन्छन् । अस्थालको उडान गर्दाका तामफाम, गरिबको मलामी जँदाका सस्तो अभियन, मृतकप्रति सम्पूर्णभन्दा बढी फोटो

-समकालिन साहित्य डटकम

